Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

que p̄multitudine numerari n̄ potest. Cunq; dormisset
ibi nocte illa. separauit de his que habebat munera esau fri
suo. capras ducentas. hircos uiginti. oues ducentas. arietes
uiginti. camelos fetas cū pullis suis triginta. uaccas qua
draginta. & thauros uiginti. asinas uiginti. & pullos earundē
decē. Et misit p̄manus seruō suō singulos seorsū greges.
dixq; pueris suis. Antecedite me. & sit spaciū inter gregem
& gregē. Et p̄cepit pori dicens. si obuiā habueris esau frem
meū. & interrogauerit te. cuius es aut quo uadis. & cuius
s̄ ista que sequeris. respondebis. Serui tui iacob. munera
misit dnō meo esau. ipse quoq; post nos uenit. Similit qq;
mandata dedit secō. ac tercio. & cunctis qui sequebantur
greges dicens. Iste uerbis loquimini ad esau cū inuene
ritis eū. & addetis. ipse quoq; seruus tuus iacob iter nrm
insequit. Dixit enim; placabo illum muneribus que p̄cedunt.
& postea uidebo eū. forsitan p̄piciabit mihi. Precesserunt
itaq; munera ante eū. ipse uero mansit nocte illa in
castris. Cunq; mature surrexisset. tulit duas uxores su
as. & totidē famulas cū undecim filiis. & transiuit uadum
iabob. Transductisq; omnib; que ad se p̄tinebant. reman
sit solus. Et ecce uir luctabat cū eo usq; mane. Qui cum
uideret quod eū superare n̄ posset. tetigit neruum fe
moris eius. & statim emarcuit. Dixq; ad eū. Dimitte me.
iam enim ascendit aurora. Respondit. Non dimittā te
nisi benedixeris mihi. Ait ergo. Quod nom̄ ē tibi. Respon
dit. Iacob. At ille. Nequaquā ultra inquit iacob appella
bitur nom̄ tuū. sed israhel. qm̄ si contra dm̄ fortis fuisti.
quantō magis contra homines p̄ualebis. Interrogauit eū